

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 8.

Vydána dne 21. dubna 1955

Cena Kčs 1,50

OBSAH:

16. Nařízení o způsobilosti a evidenci vnitrozemních plavidel.**16.****Nařízení ministra dopravy**

ze dne 6. dubna 1955

o způsobilosti a evidenci vnitrozemních plavidel.

Ministr dopravy nařizuje v dohodě se zúčastněnými ministry podle § 2 odst. 2 a 3 zákona č. 152/1950 Sb., o úpravě a bezpečnosti provozu vnitrozemní plavby:

Část I.**Všeobecná ustanovení.****Hlava 1.****Základní ustanovení.****§ 1.****Rozsah platnosti.**

(1) Ustanovení tohoto nařízení a předpisů podle něho vydaných se vztahují na vnitrozemní plavidla

- a) tuzemská, a to i při plavbě v cizině, dovolují-li to předpisy dotčeného cizího státu nebo mezistátní úmluvy,
- b) cizozemská při plavbě v tuzemsku, není-li mezistátními úmluvami nebo ustanoveními tohoto nařízení stanoveno jinak.

(2) Obsahují-li zvláštní předpisy platné na jednotlivých vodních cestách ve věcech upravených tímto nařízením nebo předpisy podle

něho vydanými s ohledem na zvláštní poměry, dotčené vodní cesty odchylná ustanovení, platí tyto zvláštní předpisy.

(3) Vnitrozemní jsou plavidla, která jsou určena a používána k plavbě na vnitrozemních vodních cestách.

§ 2.**Výklad použitých výrazů.**

(1) Plavidly se rozumějí lodi, plovoucí stroje, vory a plovoucí zařízení.

(2) Lodi vlečné (remorkéry) jsou lodi se strojním pohonem, které jsou svou stavbou a výstrojí způsobilé a určené k vlečení (tlačení) jiných plavidel.

(3) Lodi nádržové jsou lodi, které jsou svou stavbou a výstrojí způsobilé a určené k přepravě tekutých nákladů bez obalů.

(4) Všechny druhy bagrů, jeřábů, zdvihačů, elevátorů, transportérů, beranidel, čerpadel a pod., uzpůsobených výhradně k určité mechanické práci na vodě, se považují za plovoucí stroje.

(5) Vory jsou svazy dřev skládající se z kmenů (trámů) více nebo méně pevně spojených a uzpůsobených k říditelné plavbě.

(6) Všechny druhy plováren, doků, hangárů, přístavních můstků, lodních restaurací, mlynů, dílen, pontonů a pod., vázaných svým účelem na určité stanoviště na vodě, se považují za plovoucí zařízení.

(7) Plavidla se zvláštní konstrukcí nebo se zvláštním určením se posuzují podle znaků, které u nich převládají.

(8) Za malá plavidla se považují plavidla o výtlaku do 10 tun. Jsou-li však tato plavidla opatřena strojním pohonem, považují se za malá plavidla jen tehdy, nepřevyšuje-li obsah válců 500 cm nebo užitečný výkon 25 k (koní); rozhodná je zjištěná vyšší hodnota.

(9) Lodky jsou malé lodi, jejichž výtlak ani při největším bezpečném ponoru nedosahuje 2 tun.

(10) Výtlak se zjistí znásobením délky, šířky a středního ponoru plavidla, měřených v rovině jeho nejvyšše přípustného ponoru, a součinitelem plnosti, který činí přibližně 0,75 a mění se podle tvaru tělesa plavidla.

(11) Výstrojí se rozumějí předměty potřebné pro řádný a bezpečný provoz plavidel, zejména kotvy, řetězy, lana, vzpěry, háky, signální, protipožární a záchranné prostředky.

(12) Stálým stanovištěm plavidla je místo, z kterého se plavidlem provozuje plavba a které je jako takové ohlášeno plavební správě.

§ 3.

Vlastnosti plavidel, posádka, evidenční značka.

(1) Plavidla musí být stavěna, vystrojena a obsazena tak, aby při svém obvyklém provozu neohrožovala bezpečnost a plynulost plavby, bezpečnost osob a majetku, ani hygienu prostředí.

(2) Počet členů posádky pro jednotlivé druhy plavidel, jakož i podmínky způsobilosti posádek stanoví zvláštní předpisy.

(3) Každé tuzemské plavidlo, s výjimkou vorů a loďek do délky 3 m, musí mít evidenční značku (§ 27).

§ 4.

Odpovědnost za řádný stav plavidla.

(1) Provozovatelé jsou povinni udržovat plavidla, pokud nejsou trvale vyřazena z pro-

vozu, ve stavu odpovídajícím provozu, k němuž byla připuštěna (část III).

(2) Za plavby je povinen pečovat o to, aby plavidlo bylo v řádném stavu, též vůdce plavidla.

§ 5.

Omezení při novostavbách, přestavbách, nabývání a zcizování plavidel.

(1) Ministerstvo dopravy může v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady vázat s hlediska bezpečnosti plavby na svůj předběžný souhlas provádění novostaveb tuzemských lodí a plovoucích strojů, změnu podstatných částí jejich mechanismu nebo konstrukce, jejich nabývání v cizině a jich zcizení do ciziny.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na malá plavidla.

Hlava 2.

Příslušnost, vlajky a znaky plavidel.

§ 6.

Státní příslušnost.

(1) Za tuzemské se považují lodi, plovoucí stroje a plovoucí zařízení, které jsou ve vlastnictví československého státu, československých právnických osob nebo československých občanů a nejsou zapsány do cizozemského rejstříku plavidel, s výjimkou novostaveb prováděných na zakázku do ciziny.

(2) Tuzemským vorem se rozumí vor vázaný v tuzemsku.

(3) Ostatní plavidla se považují za cizozemská.

§ 7.

Státní vlajka plavidel.

(1) Tuzemské lodi a plovoucí stroje, pokud jsou podle zvláštních předpisů nebo úředních opatření povinny nést vlajku, která prokazuje jejich státní příslušnost, a není-li mezi státními úmluvami stanoveno jinak, nesou československou státní vlajku.

(2) Vlajka se vztyčuje na vlajkové žerdi, zpravidla na kormě.

(3) Požaduje-li cizí stát, aby československé plavidlo při plavbě nebo pobytu na jeho území neslo také jeho státní vlajku, musí plavidlo tohoto státu nést při plavbě nebo pobytu na území československé republiky na přídi československou státní vlajku.

(4) Oprávnění tuzemských plavidel plout pod státní vlajkou se prokazuje

a) u plavidel majících průkaz způsobilosti k plavbě tímto průkazem (§ 21),

b) u ostatních plavidel evidenční průkazkou (§ 28).

§ 8.

Jiné vlajky a znaky plavidel.

Úprava a způsob používání podnikové vlajky, jakož i podnikového znaku tuzemskými plavidly národních dopravních podniků podléhá schválení ministerstva dopravy.

Část II.

O způsobilosti plavidel.

Hlava 1.

O způsobilosti lodí a plovoucích strojů.

§ 9.

Účelnost a hospodárnost konstrukce.

(1) Zásady zajišťující účelnost a hospodárnost konstrukce lodí a plovoucích strojů, jež mají být vyráběny hromadně (typy), jakož i to, aby typy odpovídaly požadavkům plánovaného hospodářství, stanoví ministerstvo dopravy v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady.

(2) Ustanovení odstavce 1 se nevztahuje na malá plavidla.

§ 10.

Všeobecné podmínky technické způsobilosti.

(1) Lodi a plovoucí stroje musí být těsné, pevně stavěné a musí mít dostatečnou stabilitu. Kormidelní a kotevní zařízení musí být spolehlivé a účinné.

(2) Lodi a plovoucí stroje musí mít s ohledem na svoji velikost a na způsob použití dostatečný počet vodotěsných přepážek vyhovujících svému účelu; zároveň musí být umožněno, aby každý prostor mezi dvěma takovými přepážkami mohl být odděleně vyčerpán; přepážky mohou mít propouštěcí otvory, které však musí mít bezpečné a vhodné uzávěry.

(3) Vyústění otvorů v tělese plavidla, jakož i příslušné potrubí musí být zařízení tak, aby do plavidla nemohla vniknout voda, a nesmí přecházet přes povrch boku nebo dna plavidla.

(4) Všechny části a zařízení plavidla určené k jeho provozu, jakož i místnosti určené pro posádku musí vyhovovat jak po stránce bezpečnosti, tak i zdravotní.

(5) Elektrická silnoproudá zařízení, jakož i prostory, v nichž jsou umístěny akumulátory, musí vyhovovat elektrotechnickým předpisům úřadu pro normalisaci (elektrotechnickým předpisům ESČ) a musí být podle nich zkoušeny.

§ 11.

Lodi a plovoucí stroje se strojním pohonem.

(1) Pohonné zařízení musí výkonem odpovídat velikosti a způsobu použití plavidla.

(2) Pohonné stroje, kotle, plynové generátory a jejich příslušenství, jakož i sklady a nádrže na palivo musí být umístěny tak, aby bylo zabráněno nebezpečí výbuchu, požáru nebo otravy. Stroje musí být umístěny tak, aby i za jejich chodu byl snadný a bezpečný přístup ke všem jejich částem.

(3) Stroje a jejich příslušenství musí být uspořádány tak, aby při kymácení plavidla nemohly měnit svou polohu, aby při svém chodu nenamáhaly škodlivě lodní těleso a aby neovlivňovaly nepříznivě bezpečné vedení plavidla.

(4) Pohonné stroje musí být spolehlivé a musí dovolovat rychlé uvedení do chodu, změnu rychlosti a chodu, jakož i zastavení.

Výkon hnacího ústrojí při jízdě zpět musí být tak postačující, aby plavidlo mělo za všech okolností přiměřenou manévrovací schopnost. U plavidel zvláštního druhu stavby nebo pohonu, jakož i u plavidel, jichž manévrovací schopnost je přiměřeně zajištěna jinak, může plavební správa připustit, aby stroj nebyl zařízen na měnění chodu.

(5) Používá-li se k pohonu pomocných strojů elektřiny, musí mít každý z nich vlastní elektromotor, aby stroj nebyl závislý na jiných strojích a aby byl stále způsobilý k práci. Motory, spínače a pojistky mají být v pouzdrech pokud možno vodotěsných.

(6) Kotle musí být podle možnosti uloženy tak, aby všechny švy byly zvenku přístupny.

(7) Strojovny, kotelny a místnosti pro plynové generátory musí být tak prostorné, aby byla umožněna snadná a bezpečná obsluha; tyto místnosti musí být odděleny od ostatních prostor plavidla pevnými vodotěsnými přepážkami.

(8) Chladicí stroje, k jichž pohonu se nepoužívá látek nebezpečných lidskému zdraví, mohou být umístěny ve strojovně nebo v některé místnosti s ní spojené. Chladicí stroje, které pracují s látkami nebezpečnými lidskému zdraví, musí být umístěny v místnosti úplně oddělené od místností určených k pobytu posádky nebo cestujících; tato místnost musí být těsně uzavřena a opatřena větracími rourami vedoucími do volného vzdušného prostoru.

(9) Stanoviště vůdce plavidla musí být spojeno se strojovnou spolehlivým dorozumivacím zařízením.

(10) Palubní strojní zařízení musí být bezpečně ovladatelné a musí být umístěno tak, aby neohrožovalo stabilitu plavidla.

(11) Nádrže na palivo, které netvoří součást lodního tělesa, musí být tak upevněny, aby se nemohly pohnout a žádná jejich část nesmí tvořit výztuhu plavidla.

(12) Nádrže a potrubí musí být pevné a těsné. Potrubí musí být chráněno proti poškození. Je-li bod vzplanutí používaného tekutého

paliva nižší než 30° C, mohou být ve strojovně jen nádrže na denní spotřebu; přívod paliva k těmto nádržím musí mít uzávěr mimo prostor, ve kterém je palivo uskladněno. Potrubí pod tlakem pro vzduch, stlačený plyn nebo tekuté palivo musí mít uzavírací kohout při výstupu z nádrže a musí být přístupné po celé své délce.

(13) Čerpadla na plnění spotřebních nádrží tekutým palivem ze zásobní nádrže nesmí sloužit jinému účelu; je-li bod vzplanutí paliva nižší než 30° C, musí být toto čerpadlo umístěno mimo strojovnu, dobře chráněno a snadno přístupno.

(14) Plnicí potrubí musí být opatřeno plynotěsným uzávěrem, odvodušňovací potrubí Davyho sítím nebo jiným spolehlivým zařízením.

(15) Kompresory a nádrže na stlačený vzduch musí mít potřebný počet spolehlivých manometrů, pojišťovací ventily proti nebezpečnému stoupání tlaku a odvodušňovací zařízení; kompresory musí mít zařízení pro kontrolní teploměry. Nádrže na stlačený vzduch musí být podrobeny předepsaným zkouškám a průkaz o tom musí být stále na plavidle.

(16) Lodi a plovoucí stroje s elektrickými motory musí vyhovovat také elektrotechnickým předpisům úřadu pro normalisaci (elektrotechnickým předpisům ESČ).

§ 12.

Lodi pro dopravu osob.

(1) Lodi pro dopravu osob musí být stavěny s ohledem na počet osob, pro který jsou určeny, a s ohledem na způsob svého použití.

(2) Paluby určené pro cestující musí být opatřeny bezpečným zábradlím přiměřeně vysokým; jeho spodní část musí být upravena tak, aby nikdo nemohl zábradlím propadnout.

(3) Schody a spojovací chodby určené pro cestující musí být dostatečně široké. Schody musí mít po obou stranách madla.

(4) Na všech palubách musí být dostatečný počet snadno dostupných záchranných prostředků; místa, kde jsou uloženy, musí být

zřetelně označena. Druh a počet záchranných prostředků bude stanoven při technické prohlídce.

(5) Na lodi musí být dostatečný počet hygienických zařízení (umývárny, záchody).

(6) Každá loď musí mít zdravotně nezávadnou nádrž na přiměřené množství pitné vody.

(7) K dopravě osob jinými plavidly než osobními lodmi, jakož i k dopravě nákladů lodmi určenými výlučně pro dopravu osob je třeba povolení plavební správy, která pro to stanoví případ od případu zvláštní podmínky.

§ 13.

Nádržové lodi k dopravě hořlavých tekutin.

(1) Těleso nádržové lodi k dopravě hořlavých tekutin musí být upraveno tak, aby byla snížena možnost vznícení dopravovaných tekutin nebo jejich par na nejmenší možnou míru.

(2) Nádrže musí být odděleny od ostatních prostorů lodi hradíci prostory.

(3) Čerpadla sloužící k přečerpávání a k rozvodu nákladu musí být náležitě oddělena od ostatních prostorů lodi, zejména od strojovny.

(4) Místnosti pro posádku musí být na lodi umístěny tak, aby byla v každém směru zajištěna bezpečnost posádky; jejich zařízení musí být uspořádáno tak, aby bylo vyloučeno nebezpečí vzniku požáru.

(5) Pro pohon lodi, jakož i pro pohon pomocných zařízení smí být použito jen takových motorů, při jejichž provozu není nebezpečí, že se vznítí dopravované hořlavé tekutiny nebo jejich páry. Tyto motory musí být umístěny v prostorách náležitě oddělených od prostorů, v nichž lze očekávat nebezpečné hromadění par hořlavých tekutin.

(6) Elektrické vedení a zařízení musí být provedena tak, aby nebyla zdrojem nebezpečí vzniku požáru, a to zejména v místnostech, v nichž mohou být páry dopravovaných hořlavých tekutin. Této podmínce musí vyhovovat také elektrická zařízení přenosná.

§ 14.

Nádržové lodi k dopravě jiných než hořlavých tekutin.

Pro nádržové lodi, které nejsou určeny k dopravě hořlavých tekutin, stanoví plavební správa s přihlédnutím k dopravě, pro niž je loď určena, zvláštní podmínky.

§ 15.

O výstroji lodí a plovoucích strojů.

Lodi a plovoucí stroje musí mít podle své velikosti, způsobu použití, pohonných zařízení, jakož i s ohledem na plavební poměry vodní cesty, pro kterou jsou určeny, výstroj potřebnou pro jejich řádný a bezpečný provoz; tato výstroj bude u lodí a plovoucích strojů, které musí mít průkaz způsobilosti k plavbě, vyznačena v tomto průkaze.

§ 16.

Zvláštní ustanovení.

(1) Konstrukce, stavba a výstroj lodí a plovoucích strojů musí odpovídat dále

- a) technickým podmínkám, které stanoví ministerstvo dopravy [§ 33 písm. b)],
- b) československým státním normám,
- c) jiným předpisům obsahujícím ustanovení o technické úpravě plavidel (na př. ustanovením stavebním, celním, zdravotním a pod.).

(2) Platí-li pro strojní zařízení, jímž je plavidlo vybaveno, zvláštní předpisy, musí toto zařízení vyhovovat také těmto zvláštním předpisům.

Hlava 2.

O způsobilosti vorů a plovoucích zařízení.

§ 17.

Technické náležitosti vorů.

(1) Vor musí být spojen tak, aby odpovídal plavebním podmínkám projížděné vodní cesty a způsobu své plavby.

(2) Vor musí být opatřen výstrojí potřebnou k jeho řízení a opravám; musí mít zejména na každém konci dostatečný počet kormidelních vesel, jakož i přiměřené zařízení, aby mohl být kdykoliv rychle a bezpečně zastaven.

(3) Vory musí být označeny bílými tabulemi, na nichž je uveden název (jméno) a sídlo (bydliště) vlastníka (provozovatele) a vůdce voru.

§ 18.

Rozměry a ponor vorů.

(1) Rozměry a ponor vorů musí odpovídat poměrům projížděné vodní cesty. Největší rozměry vorů musí být, i když je na nich náklad, za všech okolností zřetelně viditelný.

(2) Vory musí být uspořádány tak, aby kromě vesel přes vnější okraj nic nepřechýlovalo, a nesmí být tak zatíženy, aby jejich povrch byl pokryt vodou.

§ 19.

Technické náležitosti plovoucího zařízení.

(1) Materiál, z něhož je plovoucí zařízení vyrobeno, konstrukce plovoucího zařízení a pevnostní výpočet musí vyhovovat platným předpisům (na př. stavebním, bezpečnostním, zdravotním), uznaným technickým pravidlům, jakož i zvlášť předepsaným podmínkám.

(2) Stabilita plovoucího zařízení musí být za všech okolností zajištěna.

(3) Plovoucí zařízení musí mít výstroj odpovídající jeho velikosti a způsobu použití.

Část III.

Připuštění plavidel k provozu.

Hlava 1.

Lodi a plovoucí stroje.

§ 20.

Zjištění technické způsobilosti.

(1) Na vnitrozemních vodních cestách se smí používat k plavbě jen lodí a plovoucích strojů, u nichž byla zjištěna jejich technická způsobilost k plavbě.

(2) Technická způsobilost typu i každého jednotlivého plavidla (§§ 10 a 16) se zjišťuje technickou prohlídkou a zkušební plavbou.

(3) Plavební správa může upustit od technické prohlídky a zkušební plavby jednotlivého plavidla, jestliže provozovatel plavidla předloží klasifikační průkaz plavidla uznávaný ministerstvem dopravy. Od zkušební plavby může být upuštěno u plavidel bez strojního pohonu.

(4) Technické prohlídky a zkušební plavby se provádějí na náklad provozovatele plavidla za účasti provozovatele nebo jeho zástupce.

§ 21.

Průkaz způsobilosti k plavbě.

(1) Technická způsobilost lodí a plovoucích strojů se osvědčuje průkazem způsobilosti k plavbě, který vydá plavební správa, jež provedla technickou prohlídku, po případě i zkušební plavbu.

(2) Lodi a plovoucí stroje, jichž se použije jenom pro jednu plavbu (na př. z loděnice na místo určení), obdrží místo průkazu způsobilosti k plavbě zvláštní povolení; takové povolení obdrží také lodí a plovoucí stroje pro zkušební plavby během jejich stavby nebo přestavby.

(3) Průkaz způsobilosti k plavbě platí pro vodní cesty v něm uvedené.

(4) Nastane-li změna skutečnosti vyznačené v průkaze způsobilosti k plavbě, je provozovatel povinen žádat do 15 dnů u plavební správy o opravu průkazu způsobilosti k plavbě; při změně v osobě vlastníka plavidla je k tomu povinen nový vlastník. Nestane-li se tak, pozbývá průkaz způsobilosti k plavbě platnosti. V odůvodněných případech může plavební správa povolit výjimku.

§ 22.

Opakování technické prohlídky.

(1) Technická prohlídka a zkušební plavba se opakuje

- a) pravidelně v předepsaných obdobích,
- b) po každé havarii, která narušuje způsobilost plavidla k plavbě,
- c) po každé důležité opravě nebo změně strojního zařízení, konstrukce tělesa nebo důležitých částí plavidla nebo po každé jiné změně, která ovlivňuje stabilitu plavidla,
- d) má-li být plavidla používáno k jinému účelu než dosavadnímu,
- e) vznikne-li důvodná pochybnost o technické způsobilosti lodi nebo plovoucího stroje,
- f) požádá-li o to provozovatel plavidla.

(2) O provedení technické prohlídky a zkušební plavby podle odstavce 1 písm. a) až d) musí provozovatel plavidla požádat nejpozději 15 dnů před uplynutím stanovené lhůty periodické prohlídky nebo po havarii nebo před opětovným zařazením plavidla do provozu po provedení opravy nebo změny anebo přede dnem, od kdy bude plavidla používáno k jinému účelu.

§ 23.

Závady zjištěné při prohlídce plavidla.

Zjistí-li plavební správa při technické prohlídce plavidla nebo při zkušební plavbě závady, určí žadateli k jejich odstranění lhůtu; nebudou-li závady odstraněny ve stanovené lhůtě, zamítne vydání průkazu způsobilosti k plavbě nebo obnovení jeho platnosti, po případě omezí jeho platnost nebo jej provozovateli odejme.

§ 24.

Vyloučení plavidla z provozu.

(1) Plavební správa vyloučí plavidlo z provozu, jestliže

- a) provozovatel plavidla nepožádal ve stanovené lhůtě o provedení technické prohlídky, po případě nepředvedl plavidlo k technické prohlídce,

- b) při opětovné technické prohlídce bylo plavidlo uznáno nezpůsobilým k plavbě, po případě jestliže nebyly ve stanovené lhůtě odstraněny zjištěné závady,

- c) provozovatel plavidla ohlásí, že vyřazuje plavidlo trvale z provozu.

(2) Je-li plavidlo vyloučeno z provozu, je provozovatel povinen vrátit průkaz způsobilosti k plavbě plavební správě, která jej vydala.

(3) Plavidla vyloučeného z provozu nesmí být bez souhlasu plavební správy používáno k plavbě.

Hlava 2.

Vory a plovoucí zařízení.

§ 25.

Připuštění k provozu.

(1) Plavební správa může stanovit, na kterých vodních cestách, v kterých případech, kde a v jaké lhůtě je nutno předem hlásit splavení vorů.

(2) K dopravě osob na vorech je třeba v každém případě zvláštního povolení.

(3) Kdo chce umístit plovoucí zařízení, musí si k tomu vyžádat zvláštní povolení. Plavební správa vydá toto povolení po předchozí technické prohlídce plovoucího zařízení.

§ 26.

Příležitostné prohlídky vorů a plovoucích zařízení.

(1) Plavební správa, v jejímž obvodu se vor zdržuje, může kdykoliv přezkoumat, zda vor odpovídá ustanovením tohoto nařízení a předpisů podle něho vydaných, nařídít odstranění závad a v závažných případech další plavbu zakázat.

(2) Plavební správa může kdykoliv provést technickou prohlídku plovoucího zařízení a nařídít jeho odstranění, nevyhovuje-li stanoveným podmínkám nebo nebudou-li zjištěné závady odstraněny ve stanovené lhůtě; může

podle okolností také nařídít provozovateli, aby plovoucí zařízení bylo po dobu provozu pod stálým dohledem odpovědné osoby.

(3) Technická způsobilost plovoucích zařízení používaných k přistávání osobních lodí musí být každoročně přezkoušena před zahájením osobní dopravy.

Část IV.

O evidenci plavidel.

§ 27.

Evidenční povinnost.

(1) Tuzemské lodi, plovoucí stroje a plovoucí zařízení, s výjimkou loďek do délky 3 m, musí mít evidenční značku. Z cizozemských plavidel musí mít evidenční značku ta plavidla, která mají v tuzemsku stále stanoviště.

(2) Evidenční značku tvoří označení plavidla přidělené plavební správou.

(3) Přívěsné a záchranné loďky mají stejnou evidenční značku jako plavidlo, k němuž patří, a pořadové číslo.

(4) Plavidla, která mají průkaz způsobilosti k plavbě, musí mít vyznačeno místo, v němž jsou zapsána do seznamu vnitrozemních plavidel (§ 29).

§ 28.

Prokazování evidenční značky.

(1) Plavidla, která musí mít průkaz způsobilosti k plavbě, prokazují evidenční značku tímto průkazem. Ostatní plavidla obdrží jako doklad o přidělení evidenční značky evidenční průkazku.

(2) Lodím a plovoucím strojům uvedeným v § 21 odst. 2, jakož i plovoucím zařízením se přiděluje evidenční značka ve zvláštním povolení.

§ 29.

Přidělení evidenční značky.

Evidenční značku přiděluje na žádost vlastníka nebo provozovatele plavidla plavební správa, která vede o přidělených evidenčních značkách zvláštní seznam (rejstřík).

§ 30.

Změny v evidenční průkazce.

(1) Nastane-li změna v údajích vyznačených v evidenční průkazce, je vlastník nebo provozovatel plavidla povinen žádat do 15 dnů u plavební správy o opravu; při změně v osobě vlastníka plavidla je k tomu povinen také nový vlastník. Nestane-li se tak ve stanovené lhůtě, pozbývá evidenční průkazka platnosti.

(2) Změní-li se stále stanoviště plavidla, které nemusí mít průkaz způsobilosti k plavbě, do obvodu jiného krajského národního výboru, musí vlastník (provozovatel) plavidla do 15 dnů plavidlo odhlásit u plavební správy a evidenční průkazku vrátit; plavební správa evidenční značku zruší. Vlastník (provozovatel) plavidla musí v téže lhůtě žádat u plavební správy příslušné podle nového stálého stanoviště o přidělení nové evidenční značky.

(3) Ustanovení odstavce 1 a 2 platí obdobně pro zvláštní povolení plovoucích zařízení.

Část V.

Přechodná a závěrečná ustanovení.

§ 31.

Platnost dosavadních průkazů.

(1) Průkazy způsobilosti k plavbě vydané před 1. květnem 1955 podle dosavadních předpisů zůstávají v platnosti až do dne opakování technické prohlídky provedené podle § 22, nejdéle však do 30. dubna 1956.

(2) Vlastníci (provozovatelé) plavidel, která nemají průkaz způsobilosti k plavbě a kterým byla přidělena evidenční značka (registrační číslo) podle dosavadních předpisů, jsou povinni žádat do 31. července 1955 o přidělení evidenční značky podle tohoto nařízení.

(3) Osoby, jimž bylo uděleno povolení k umístění plovoucího zařízení před 1. květnem 1955, musí žádat do 31. července 1955 o vydání nového povolení.

(4) Nebude-li o výměnu dotčených listin požádáno ve lhůtách stanovených v odstavcích 1 až 3, pozbývají tyto listiny platnosti.

§ 32.

Plavidla nepodléhající dosud schválení nebo evidenci.

(1) Vlastníci (provozovatelé) plavidel, kterých je v den počátku účinnosti tohoto nařízení používáno k plavbě a jejichž způsobilost k plavbě nemusela být podle dosavadních předpisů schvalována, jsou povinni zažádat do 31. července 1955 o vydání průkazu způsobilosti k plavbě, podléhají-li jejich plavidla povinnosti mít tento průkaz podle tohoto nařízení.

(2) Vlastníci (provozovatelé) plavidel, která dosud nepodléhala evidenci, jsou povinni zažádat do 31. července 1955 o přidělení evidenční značky podle tohoto nařízení.

§ 33.

Prováděcí předpisy.

Ministerstvo dopravy vydá v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady vyhláškou v úředním listě podrobnější předpisy k provedení tohoto nařízení; tyto předpisy stanoví zejména

- a) místní příslušnost plavebních správ ve věcech upravených tímto nařízením, pokud není stanovena zvláštními předpisy,
- b) podmínky pro konstrukci, stavbu a výstroj lodí a plovoucích strojů s ohledem na účelnost, hospodárnost, bezpečnost a zdravotní nezávadnost plavebního provozu,

- c) lhůtu a podmínky pro přizpůsobení plavidel postavených před 1. květnem 1955 nebo těch, která jsou toho dne ve stavbě, ustanovením tohoto nařízení,
- d) povinné lodní listiny a jiné lodní průkazy,
- e) formu, způsob provedení a umístění evidenčních značek (označení),
- f) další povinnosti vlastníků (provozovatelů) plavidel,
- g) úpravu věcí, na něž se vztahuje toto nařízení, v případech, kdy toho bude vyžadovat provedení mezinárodních úmluv,
- h) výjimky a úlevy z ustanovení tohoto nařízení.

§ 34.

Vztah k platným předpisům.

(1) Zrušují se všechny předpisy, které odporují tomuto nařízení a předpisům podle něho vydaným.

(2) Mluví-li se v jiných platných předpisech o „plovoucích přístrojích“, rozumějí se tím nadále „plovoucí stroje“ podle tohoto nařízení.

§ 35.

Účinnost.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. května 1955.

Široký v. r.

Pospíšil v. r.

Administrace Praha III, Tržiště č. 9, Telefon č. 498-41 až 49. — Účet Státní banky československé č. 149-5320. Roční předplatné Kčs 36.—, s přílohou Kčs 46.—. Frankované reklamace se uznávají jen, dojdou-li do 28 dnů po vydání (zaplacení) reklamované částky (Sbirky). — Novinová sazba povolena okrsk. pošt. úřadem Praha 022, č. 309/457/T-51. — Vytiskl Knihkisk. národní podnik, základní závod 01 v Praze III, Karmelitská 6.
Dohledací poštovní úřad Praha 022.